

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XV. Christo autem passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini. 1.
Petr. 4. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

definuntur: omne opus corruptibile in finem deficeret. Eccl. 4. v. 20. ita vero sunt opera solidia, firma, perpetua, & ideo sequuntur operantem. Quid habent peccatores in inferno de rebus, quibus ad hilaritate coronabant se ipsos? nil prater spinas, hoc est, poenitentiam. Dum Justi è contrario de laboribus suis fructum colligent. Bonus laboris gloriatus est fructus. Sapientias, & ita eo fruentur semper, quando se ipsos jucundam memoriam illam que pro DEO sunt passi. Deinde dicitur: *Opera eorum sequuntur illi, qui Justi non ducent secum cunctabas, quae fecerunt in terra, sed multa videbunt paulatim sequi, proficiuntur cum tempore.* Vide exempli causam: *tunc inclitos Ordinum fundatores, ab obitu illorum iam multa fluxerunt secula, & dicunt tamen ad hoc post:* *Opera illorum sequuntur illi, qui preterritorum laborum semper eos fructus colligunt: cum semper etem permanent bona.* Eccl. 44. v. 4. Denique dicitur: *opera illorum sequuntur illos.*

X. V.

Christo autem passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini. I.

Petr. 4. v. 1.

*C*onsidera, si Christus in carne sua tantum est passus, id non est factum ob indigentiam suæ carnis sed tue. Ille in tua fuit purissimus & perfectissimus. Purissimus, quia opus non fuit ullam abstrahere à malo. Perfectissimus, quia necesse non fuit R. P. Pauli Segnari Manna. Anima.

incitare ad bonum: & ideo ob indigentiam suæ carnis nihil passus est unquam. Esta autem passus ob indigentiam maximam tuæ, quæ adeò segnis est ad bonum, prompta ad malum. Videbatur ergo hoc loco meritò dicendum. Apostolo: *Christo autem passo in carne.* ne OOO

VII

VIII

ur. & vos eadem passione armamini. quia si Christus ad carnem tuam vincendā, quæ nihil illi nocere poterat, tunc se armavit suppliciis, armavit virgis, armavit spinis, armavit clavis tamen acutis, quātū magis ad eam vincendam te armari oportet, qui ab ipsa quotidie tanta accipis damnationem? Nihilominus Apostolus, qui probè debilitatem tuam sciebat, non dixit: *eadem passione armamini*, sed *eadem cogitatione*. Vult, ut sit non armes passione Christi, saltem te armes cogitatione passionis: *eadem cogitatione Christi passi*. quis igitur erit excusatio locus, si id facere detrectes?

2. Considera duplex esse hujus armaturæ genus. Defensivum & Offensivum. Defensivum ad repellendos insultus carnis tuae rebellis, & offensivum ad eandem impugnandam, hoc est, ad eam servandam modestam, obedientem, promptam ad præstandum, quod oportet, spiritui tributum. Primum igitur tibi servier memoria Passions Christi pro armatura ad repellendos viriliter tuae carnis insultus, quia omnes docent non esse efficacius contra tentaciones sensuales remedium, quam cogitare, quid pro nobis Christus sit passus: *Dabis eis secundum cordis laborem tuum*. Thes. 3, v. 6. qui fieri potest, ut contempleris in Cruce Christum, ut eum videoas tui causâ nudum, & sanguine undantem, videoas attritum, excarnificatum, lacerum, & tamen cogites eodem tempore corpori tuo indulgere voluptates etiam illicitas? immo potius te senties accendi sanctâ

quadam indignatione contro-
volésque male tractare res ipsas
tificare te ipsum, & te pesce
promeritas, quod non est
carne sua defendere, sed emere
fendere. Nonna prouide non hoc
esse, ut obiter meminimus
Christi, neceesse est armari
unde non dicit Apostolus: *Cogita-
tem passo in carne*. & vos eadem
datione armamini, sed eadem cogita-
tione. Hoc est, quod juvat, ali-
gitatio. Neque dicas animi
cum urget necessitas, deinceps
ponis quia si caro continuabili-
vet, vel ad id movendum inpro-
est; quodnam erit tempus, quo
nenda sint arma contra ipsius ar-
mam? 3. Considera, ut ista cogni-
tionis tibi revera grande prædi-
lum, præ omnibus curandum
citer apprehendas, quis si illa
am prote sustinuit, unde abicit
Apostolus: *Christo autem in
carne, non dicit Passo verbera
nera, passo crucem*, dicit solus
quia hoc solum sufficere tibi dicit.
Filius DEI vivus, & verus donum
salute tua non fecisset, quoniam
liberat haustum illum tellis, &
Cruce gustavit, sufficere id debet
tu vilissimum terræ vermiculatum
continuo immersus pelago ambi-
nis pro ejus amore, quia, quoniam
me obstupescas, non est, eum in cor-
re suo tenerrimo tanta pallium posse
que plurima tamen erant, quoniam
perferenda necesse fuit procurare

recepit iam prodigiosas, sed eum pati non fuisse dignarum. Itaque, quemadmodum Tobias, quamdiu beneficia perpendit a ductore sui filii accepta, et appendere cogitabat dando facultatum diuidium, ubi deinde cognovit eum, qui beneficia illa praestitit, fuisse Angelum, immo Archangelum caelorum, subito quasi exanimis in terra prostratus est, nec aspicere eum sustinuit, nec illi respondere, nec gratias agere, sed planè credidit aliud se agere non posse, quam ad ejus pedes expirataestate quoque sine dubio plurimum commoveri oportet in eo contemplando, quod Christus pro te passus est cum cogitas eum, qui passus est non fuisse hominem ordinariis, non Angelum, non Archangelum, sed

v. 20.

* * *

X V I .

Exerte te ipsum ad pietatem. nam corporalis exercitatio ad modicum uilis est: Pietas autem ad omnia uilis est, promissionem habens vita, qua nunc est, & futura. 1. Tim. 4. v 7.

Considera Pietatem esse virrarem, que nos inclinat ad amandum nostrum Principium: & ideo introducta est ad significandum amorem erga Progenitores, amorem erga Patriam, in cuius summum nostrum Principium DEUS est, prima Pietas est, quae Deum habet ea propensione speciali, quam illic decet, qui tam liberaliter nobis illa dedit. Ecce igitur id, quod quod substantiam hoc loco inrelligit Apostolus isto vocabulo Pietatis. Intelligit cultum DEI, sed non cultum

quemcunque: nam iste venit nomine Religionis: intelligit cultum magis devotum, magis affectuosum, aedenter, qualiter illæ personæ demonstrare solent, quæ à nobis pie appellantur. Huic pietati præmia maxima promittuntur non solum in vita futura, de quo jam constat, sed etiam in præsentia, quia sicut ibi in Decalogo illi pietati minori, quæ homines spectat, à DEO promissum est præmium speciale etiam in hac vita: *Honora Patrem tuum, & Matrem tuam, ut sis longevus super-*

Ooo 2

ter-